

ΤΑ ΚΑΛΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ

του **H.H. Loyche**

Μετάφραση: Π. Κούστας & Χ. Καρακούδα Εικονογράφηση: Σταύρος Ντίλιος

Αθλητισμός - Το γυαλισμένο τιτάνιο αστράφτει στον ήλιο καθώς μια ομάδα ποδηλατών προπονείται στη διαδρομή ενός δρόμου αντοχής. Σε σταθερές αποστάσεις, τόσο κανονικές όσο και τα βαγόνια μιας αμαξοστοιχίας, οι μικροσκοπικές γαλάζιες ενδεικτικές λυχνίες στους κροτάφους των ποδηλατών διακρίνονται μέσα στο λαμπερό καλοκαιρινό πρωινό φως. Τα κορμιά κινούνται συνεχώς για ώρες, αδιαφορώντας για το τοπίο και τα χωριά που προσπερνούν. Γύρω στο μεσημέρι φτάνουν σε ένα σημείο στάσης. Εα πούλμαν τους περιμένει εκεί, στην όχθη ενός ξεραμένου ποταμού. Για λίγο οι ποδηλάτες μένουν ακίνητοι δίπλα στα ποδήλατά τους, καθένας με το αριστερό χέρι στη σέλα, το δεξί στο τιμόνι και τα μάτια καρφωμένα στον ορίζοντα· σαν άγημα στρατιωτών που παρουσιάζει εξωπραγματικά όπλα. Μία προς μία οι γαλάζιες ενδεικτικές λυχνίες σβήνουν και οι άντρες κάθονται στο χώμα. Έχοντας προπονηθεί μέχρι τα όρια των φυσικών τους αντοχών, είναι τόσο εξαντλημένοι που σχεδόν δεν μπορούν να βγάλουν τα κράνη τους. Ο μάντζερ βγαίνει από το πούλμαν και τους μοιράζει υγρά που ανανεώνουν τους ηλεκτρολύτες τους. Αρχίζουν να κουβεντιάζουν και να ασφαλίζουν τα ποδήλατα στον ειδικό χώρο μεταφοράς στο πίσω μέρος του πούλμαν.

«Χτύπησες κάπου, Τζο;» ρωτάει ο μάντζερ.

«Ναι, εγώ;»

«Ναι, κοίτα... έχεις ένα άσχημο κόψιμο στο μπράτσο».

«Πρέπει να το κοπάνησα κάπου. Πάλι καλά που δεν διέκοψε την κούρσα μου».

Ο μάντζερ φεύγει για λίγο και επιστρέφει μ' ένα κουτί πρώτων βοηθειών. Δένει την πληγή στο μπράτσο του Τζο σιωπηλός, μετά ξαφνικά λέει:

«Πού είναι ο Μπράιαν;»

Όλοι κοιτάζουν γύρω τους για τον χαμένο αναβάτη, αλλά ούτε ο ίδιος ούτε το ποδήλατό του φαίνονται πουθενά.

«Οχι πάλι!» φωνάζει ο μάντζερ. «Προσπαθήστε να εντοπίσετε τον Α.Π. του ενώ καλώ την ομάδα διάσωσης».

Εργασία - Σχεδόν δύο ώρες αργότερα η Καμίλα, σύζυγος του Μπράιαν, και η κόρη τους η Κλερ επιστρέφουν στο σπίτι και μαθαίνουν για την εξαφάνισή του. Τους λένε πως ο Μπράιαν ενεπλάκη σε μια σύγκρουση κάπου στην πορεία της προπόνησης και τώρα τον αναζητά μια ομάδα διάσωσης. Η Καμίλα, που ήδη αισθανόταν μια ελαφριά κατάθλιψη, τηλεφωνεί στον ψυχίατρό της. Αυτός, μη γνωρίζοντας πως η Καμίλα κάνει υπερβολική χρήση του Αυτόματου Πιλότου, της συνιστά να τον χρησιμοποιεί κάθε φορά που καταθλιπτικές ή κουραστικές εμπειρίες απειλούν την ισορροπία της. «Μην αφήνεις τα συναισθήματα να υπαγορεύουν τη ζωή σου», προειδοποιεί ο ψυχίατρος. «Τα συναισθήματα δεν είναι

τίποτα άλλο από τα απόβλητα του κεντρικού νευρικού συστήματος».

Η Καμίλα δουλεύει σε δημόσια βιβλιοθήκη. Η δουλειά την κάνει να βαριέται κι έτσι ενεργοποιεί τον Α.Π. από τη στιγμή που φτάνει στο κτίριο. Μέχρι το διάλειμμα για μεσημεριανό ή την εμφάνιση κάποιου προβλήματος που δεν είναι καταχωρισμένο στην Τράπεζα Δεδομένων Αντιδράσεων, το κορμί της θα κάνει όλες τις απαιτούμενες κινήσεις για να εξυπηρετήσει τους δανειζόμενους. Ενώ την ίδια στιγμή το φαινομενικά συνειδητό τμήμα του εγκεφάλου της παρακολουθεί κάποια σαπουνόπερα ή απλώς κοιμάται.

Τέσσερις μέρες την εβδομάδα, η Καμίλα ασκείται ένα δίωρο στο γυμναστήριο, για να διατηρήσει τον σωστό μυϊκό τόνο. Συνήθως είναι στον Α.Π. και στο γυμναστήριο, επίσης.

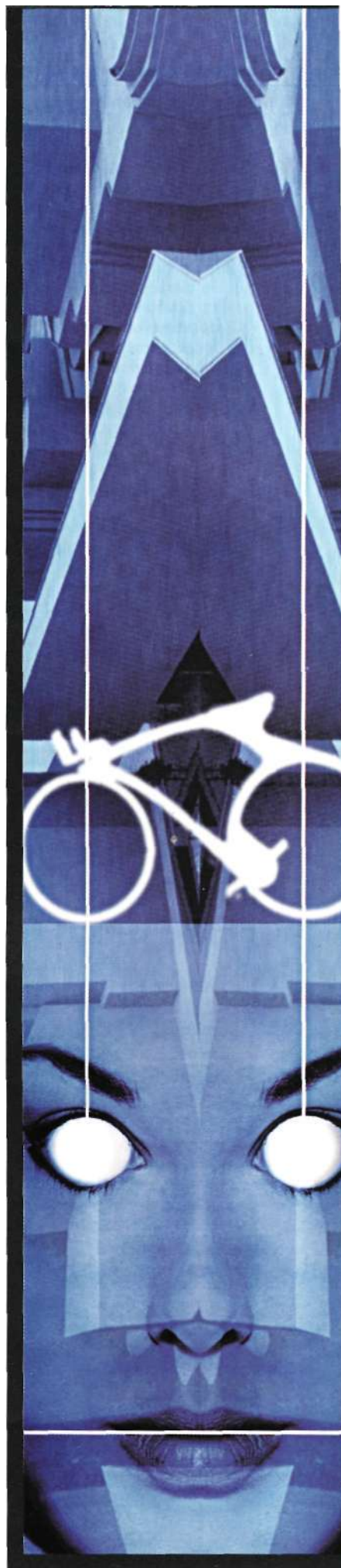
Ελευθερία - Μέσα στη μακάρια άγνοια του χειρουργείου του, ο χαμένος ποδηλάτης εξακολουθεί να απομακρύνεται από το σημείο στάσης δίπλα στο ποτάμι. Ομως, η ταχύτητά του έχει χαμηλώσει ελαφρά.

Οικογένεια - Η Καμίλα παίρνει την Κλερ από το νηπιαγωγείο. Η μοναδική νηπιαγωγός της βάρδιας βλέπει τηλεόραση και πίνει καφέ, ενώ διακόσια νήπια παίζουν παιχνίδια στον υπολογιστή ή ζωγραφίζουν τις ίδιες ζωγραφιές ξανά και ξανά. Ούτε μια παιδική φωνή δεν ακούγεται. Οι γαλάζιες ενδεικτικές λυχνίες Α.Π. των παιδιών λάμπουν, τα μυαλά τους κρατούνται αποσυνδεδεμένα κατά το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας.

Όταν φτάνουν στο σπίτι και απελευθερώνονται από τον Α.Π., η Κλερ γίνεται ομιλητική και απαιτητική. Η υπηρέτρια είναι ακόμα στο διαμέρισμα και καθιρίζει κι η Καμίλα τη ρωτά αν υπάρχουν νέα για τον Μπράιαν. Καθώς η υπηρέτρια προσπαθεί να απαντήσει, η μικρή αρχίζει να τσιρίζει. Η Καμίλα προσπαθεί να συγκρατηθεί, αλλά δεν αντέχει άλλο σήμερα. Σχεδόν έρχονται στα χέρια την ώρα που η Καμίλα αναπρογραμματίζει τον Α.Π. της κόρης της, κλείνοντάς την. Μετά η Καμίλα ξεκινά να παραγγέλνει το δείπνο στην υπηρέτρια, αλλά καταλήγει να της κάνει κήρυγμα. Αν και έχει δίκιο, η υπηρέτρια είναι αρκετά τσαπατούλα τελευταία, η Καμίλα αισθάνεται ένα κύμα ενοχής. Αρχίζει να κλαίει και τρέχει στο μπάνιο να κρύψει τα δάκρυά της. Εκεί, κλείνει και τον εαυτό της.

Ανάπαυση - Ο ποδηλάτης έχει αρχίσει να ταλαινεύεται. Κάποια στιγμή μέσα στη νύχτα, συναντάει έναν απότομο λόφο και τα πόδια του εγκαταλείπουν τα πετάλια.

Νιότη - Η Καμίλα οδηγεί μέσα στο κέντρο, εκεί όπου εκατομμύρια κορμιά χωρίς συνείδηση εργάζονται, αθλούνται, ψωνίζουν, τρώνε ή κάνουν κάτι άλλο. Τα σύννεφα πάνω από την πόλη θυμίζουν στην Κλερ νεκρό εγκεφαλικό ιστό. Προσπαθεί να φανταστεί πώς θα ήταν να είναι ντυμένη με ένα σάπιο

του Η.Η. Loyche

σύννεφο, αλλά το ανεκπαιδευτο μυαλό της δεν μπορεί να συγκεντρωθεί και να διατηρήσει την εικόνα. Μετά, την προσοχή της αποσπά κάτι άλλο: Ένας άντρας που ξέχασε να ξυριστεί έχει δεχτεί μια παραλυτική ακτία και τώρα τον απομακρύνουν αστυνομικοί που είναι στον Α.Π. Κάποιοι μήνες κοινωνικής εργασίας, να ξύνει τις κολλημένες τσιχλες από τα πεζοδρόμια, θα αναμορφώσουν τη συμπεριφορά αυτού του βάνδαλου.

Ομορφιά - Η πόλη κάτω από τον ουρανό δεν έχει υπάρξει ποτέ τόσο καθαρή και τακτοποιημένη όσο τώρα που οι εγκληματίες και οι παράφρονες αναγκάζονται να δουλεύουν κάτω από τον έλεγχο Α.Π. Κτίρια, δρόμοι, πάρκα καθαρίζονται μέχρι την τελευταία κουτσουλιά. Η Καμίλα και η Κλερ περιφέρονται σ' ένα κατάσταση αναβαθμίσεων Α.Π. ενός εμπορικού κέντρου. Οι γαλάζιες ενδεικτικές λυχνίες και τα ανέκφραστα μάτια των υπαλλήλων εγγυώνται στους πελάτες πως επικοινωνούν με μηχανές κι όχι με ανθρώπους. Η Καμίλα αγοράζει μια αναβάθμιση Α.Π. με τρανς χορευτικές επιτυχίες για την Κλερ και μια ερωτική αναβάθμιση Α.Π. για τον εαυτό της.

Υγεία - Εκατοντάδες άνθρωποι μέσα σε κάθε είδους οχήματα προσπερνούν τον Μπράιαν σε όλη την απόσταση των 580 χιλιομέτρων που έχει διανύσει εκτός πορείας. Κανένας δεν αντιδρά. Κανένας, μέχρι που ένας ελεύθερος επαγγελματίας δημοσιογράφος βλέπει στο γεγονός ένα πιθανό άρθρο. Όταν αναγνωρίζει τον ποδηλάτη, ο δημοσιογράφος καλεί αμέσως την αστυνομία. Αν και αφυδατωμένος και υπερεξαντλημένος, ο Μπράιαν είναι ακόμα ζωντανός, όταν φτάνουν οι αστυνομικοί. Σκανάροντας τον Α.Π. του Μπράιαν, οι αστυνομικοί ειδοποιούν τον μάνατζέρ του. Έπειτα από μια μικρή διαπραγμάτευση σχετικά με την αμοιβή τους, οι αστυνομικοί πετάνε τον Μπράιαν στην καρότσα της κλούβας και τον πηγαίνουν σε μια ιδιωτική κλινική αθλητικών ατυχημάτων. Ο μάνατζερ και δυο σωματοφύλακες είναι ήδη εκεί και προσπαθούν να κρατήσουν μακριά τον δημοσιογράφο. Όταν μαθαίνουν πως αυτός ειδοποίησε την αστυνομία, τον ανταμείβουν με ελεγχόμενη κάλυψη του θέματος. Ο δημοσιογράφος ρωτά τον γιατρό, που εξετάζει τον ανίσθητο ποδηλάτη.

«Δεν είναι η πρώτη φορά που του συμβαίνει. Ποιο είναι το πρόβλημα; Επιληψία;»

«Όχι. Η κατάσταση της υγείας του είναι άψογη. Φαντάζομαι πως ήταν μια δυσλειτουργία παραμέτρων του Α.Π. Απλώς, από κακή τύχη, συνέβη δύο φορές... Συμβαίνει κι αυτό πότε πότε... σαν εκείνο τον τύπο που ο Α.Π. του δεν παρέδιδε τον έλεγχο επί δέκα χρόνια».

«Καλύτερα να ενημερώσουμε τη σύζυγό του τώρα», πετάγεται ο ένας αστυνομικός. «Μπορεί να θέλει να τον δει».

«Το μόνο που θέλει να βλέπει η Καμίλα Ντρέξλερ είναι τα λεφτά του Μπράιαν», απαντά ο μάνατζερ. «Πείτε της μόνο πως τον βρήκαμε κι είναι καλά. Αν θέλει να τον δει, να κλείσει ένα ραντεβού μέσω του ατζέντη του».

Ο δημοσιογράφος δεν δίνει καμιά σημασία σ' αυτό και φεύγει μαζί με τους αστυνομικούς. Κλειδώνοντας την πόρτα, ο μάνατζερ λέει στον γιατρό με σχεδόν ψιθυριστή φωνή:

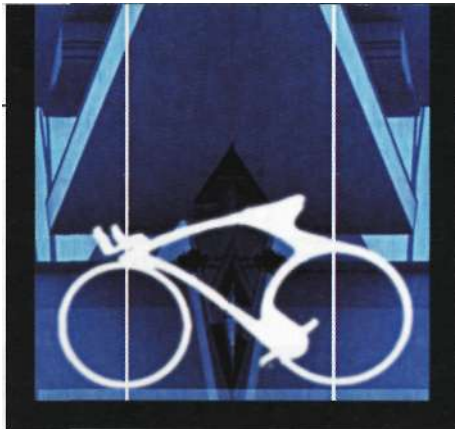
«Είναι η δεύτερη φορά αυτήν την περίοδο. Πρέπει να βρούμε μια λύση πριν κάποιος ανακαλύψει την εγκεφαλική αιμορραγία».

Ειρήνη - Η Καμίλα κι η κόρη της ηρεμούν μετά τις ώρες συνειδητής βόλτας στα μαγαζιά. Η Κλερ εξετάζει το υλικό ενός φτερού για ξεσκόνισμα, που έχει βρει παρατημένο πίσω από τον καναπέ. Ρωτά τη μητέρα της τι είναι, αλλά τη διακόπτει το μουρμουρητό χτύπημα του τηλεφώνου. Έχοντας βγάλει ήδη το μέικ απ της η Καμίλα απαντά μόνο φωνητικά:

«Ναι...; Πού...; Πραγματικά...; Ευχαριστώ... Όχι, δεν έχω μιλήσει με κανένα δημοσιογράφο... Αν θέλω να τον δω...; Τι νόημα έχει αν είναι αναίσθητος; Αντίο».

Η Καμίλα κλείνει το τηλέφωνο, αρπάζει τον Α.Π. της και παίζει τη νέα ερωτική αναβάθμιση. Καταλαβαίνοντας ότι η μητέρα της δεν είναι πια διαθέσιμη, η μικρή ανοίγει την τηλεόραση για να δει αν ο πατέρας της είναι στα αθλητικά νέα. Ανακαλύπτει πως είναι περικυκλωμένη από μια διαφήμιση για Στρατηγικές Επικοινωνίες Μάχης και Απομακρυσμένες Εφαρμογές Πιλότων - εταιρεία του Ομίλου Μπάτζετ Ενοικιάσεις Σωμάτων. Οι στρατιώτες πολεμούν ακόμα κι ακρωτηριασμένοι, αδιαφορώντας για τις πληγές τους. Καθώς οι εχθροί από τη Μογγολία υπερικλώνονται και μπαίνουν σε καθοδήγηση Α.Π. τα γράμματα ΣΕΜΑΕΠ εμφανίζονται στον αέρα. Ακολουθεί το μουσικό σήμα και το σλόγκαν: «Καθαρίζουμε τα πάντα και παντού».

Ερωτας - Η Καμίλα φτάνει σε ένα σιωπηλό οργασμό.

Φιλία - Στη μηνιαία συγκέντρωση του κοινωνικού δικτύου των εργαζομένων στις βιβλιοθήκες, η Καμίλα δεν μπορεί να αντισταθεί στην παρόρμησή της να μιλήσει με τις συναδέλφους της για τη χρήση του Α.Π.

«Για να πω την αλήθεια, Μπρέντα, φοβάμαι. Οι άνθρωποι με φοβίζονται».

«Οι άνθρωποι; Κανείς δεν πρέπει να φοβάται τους ανθρώπους. Αν είναι επικίνδυνοι, απλώς τους κλείνουμε. Κι αν φοβόμαστε ακόμα, μπορούμε να κλείσουμε τους εαυτούς μας».

«Αυτό είναι που με φοβίζει πιο πολύ. Είναι σαν να συναντήσαμε τον εχθρό και να είμαστε εμείς οι ίδιοι...»

Παρατηρώντας τις εκφράσεις των παρόντων -μερικοί δεν καταλαβαίνουν, μερικοί ενοχλούνται, μερικοί απλώς διαφωνούν- η πρόεδρος διακόπτει:

«Κυρίες μου, σας παρακαλώ... Μπορεί να σταματήσει αυτή η παρανοϊκή κουβέντα;»

«Συγγνώμη», προσπαθεί να απαλύνει τα πράγματα η Καμίλα. «Δεν είχα σκοπό να προσβάλω την ομάδα».

«Δεν είχες, ε;» λέει έντονα η Μπρέντα. «Τότε προσπάθησε να θυμάσαι πως οι φίλοι είναι για να μοιράζονται τα καλά πράγματα στη ζωή, κι όχι τις παραξενιές τους».

Τύχη - Ο Μπράιαν είναι στη μικρή ομάδα των τεσσάρων ποδηλατών που οδηγούν στο τελευταίο ετάπ του Γύρου, όταν ξαφνικά μπροστά του γίνεται μια σύγκρουση. Δεν υπάρχει τρόπος να αποφύγει τον χαμό που δημιουργούν τα κορμιά και τα ποδήλατα. Οδηγεί το ποδήλατό του πάνω από ένα χτυπημένο κορμί και μέσα από ένα πλαίσιο, ανατρέπεται, και σέρνεται στην άσφαλτο με την πλάτη. Ακόμη κολλημένος στο ποδήλατό του με κάποιο τρόπο, καταφέρνει να σηκωθεί κι επιστρέφει στην κούρσα. Χωρίς δισταγμό, επιταχύνει για να προλάβει τον μοναδικό πια ανταγωνιστή του. Την ίδια στιγμή, εκείνος -έχοντας ακούσει πίσω του τον θόρυβο από την πώση των υπόλοιπων ποδηλατών- νιώθει πια σίγουρος για τη νίκη του και χαλαρώνει. Δεν καταλαβαίνει πως ο Μπράιαν έχει περάσει, μέχρι που είναι πια πολύ αργά. Οι ιαχές του πλήθους γίνονται ζητωκραυγές, όταν ο Μπράιαν κόβει με το σπήθος του την κορδέλα του τερματισμού, μισή ρόδα μπροστά από τον άλλο ποδηλάτη.

Επιτυχία - Μια μπουλντόζα καθαρίζει τον δρόμο από τα πτώματα των ποδηλατών και τα σπασμένα ποδήλατα για να ανοίξει τον δρόμο για αυτούς που ακολουθούν. Κανείς δεν επευφημεί τον δεύτερο ποδηλάτη, αυτόν που νίκησε ο Μπράιαν. Στο μεταξύ, οι σωματοφύλακες προσπαθούν να ανοίξουν δρόμο στις πανέμορφες εθελόντριες που έρχονται να βοηθήσουν τους ποδηλάτες που τερμάτισαν να αφαιρέσουν τα κράνη και τις συσκευές Α.Π. και έπειτα να τους συνοδεύσουν στο λευκό τροχόσπιτο του αντινότινγκ κοντρόλ.

Έπειτα από ένα μικρό διάλειμμα για την ιατρική αξιολόγηση, τα αποτελέσματα ανακοινώνονται. Μόνο έντεκα ποδηλάτες βρίσκονται ντοπαρισμένοι και διαγράφονται κι ο Μπράιαν για ακόμα μία φορά έχει κερδίσει την κούρσα. Αυτοί που κατάφεραν να τερματίσουν ανταλλάσσουν χειραφίτες και κουβαλάνε στα χέρια τον Μπράιαν μέχρι την εξέδρα για την απονομή του Κυπέλλου. Ο Μπράιαν ανεβαίνει στο βάθρο του νικητή. Μια γιρλάντα από λουλούδια τοποθετείται στον λαιμό του κι ένα γιγαντιαίο χρυσό τρόπαιο του παραδίδεται, τόσο βαρύ που μετά βίας το σηκώνει. Η Κλερ νιώθει τόσο περήφανη που αφήνει την Καμίλα και τρέχει προς το μέρος του πατέρα της. Ο Μπράιαν σχεδόν καταρρέει, όταν το κορπιάκι πέφτει στην αγκαλιά του. Η Καμίλα μένει στο φόντο, ακούγοντας τους κρότους από τις σαμπάνιες που ανοίγουν και το ατελείωτο χειροκρότημα, κοιτάζοντας την κόρη της να γελά και τον άντρα της να χαμογελάει στις κάμερες.

Επίγνωση - Η ψευδαίσθηση είναι πλήρης. Κανείς δεν υποψιάζεται ότι το κρανίο του Μπράιαν κρύβει ακόμα έναν Α.Π., ένα κουβάρι από τεχνητά νεύρα και μια συσκευή ασύρματης μετάδοσης εγκεφαλικών κυμάτων - ή ότι τα αντανάκλαστικά του έχουν αναβαθμιστεί από μια ομάδα ειδικών που τον ελέγχει κατά τη διάρκεια της κούρσας κι οι εκφράσεις τους τώρα μεταδίδονται από απόσταση κι ανήκουν σ' έναν ηθοποιό. Η Καμίλα ξεσπάει σε δάκρυα, ευχόμενη κι ο Μπράιαν να μπορούσε να νιώσει αυτές τις ένδοξες στιγμές που κατέκτησε λίγα μόλις χρόνια μετά τον εγκεφαλικό του θάνατο. 9

Ο Δανός συγγραφέας ΕΦ Η.Η. Loyche έγραψε το διήγημα «Good Things in Life» το 2003.